

[Ole M. Nielsen]

Endelig er jeg meget i tvivl om, hvorvidt udenlandske turister ønsker at holde ferie i et dansk discountparcelhuskvarter. Jeg tror, de ønsker vores frie strande og vores smukke natur. At forslaget skulle virke fremmende for turismen må vist være et af de argumenter, man har fundet frem i mangel af bedre.

Det er ligeledes noget sludder, at det er en begrænsning af ejendomsretten, at husejerne ikke må bo i det hus, de har købt og betalt for. De har jo ikke købt og betalt for et helårshus, de har købt et feriehus, og de har overtrådt loven i lang tid, uden at nogen har grebet ind. Det giver dem ikke en anden ret end den, de har betalt for. At jeg har købt et parcelhus, giver mig heller ikke ret til at udnytte det parcelhus til hvad som helst. At jeg har købt en bil, der kan køre 150 km/t, giver mig ikke ret til at bruge den med 150 km/t. Sådan er der forskellige reguleringer her i landet.

Noget helt andet er, at der er et problem for de mange familier, der nu bor i sommerhus og efterhånden har boet der så længe, at de tror, de har ret til det, og som der også er eksempler på oven i købet med det offentliges vidende, måske endda med det offentliges tilskyndelse. Det er da et problem, og derfor skal man finde en lempelig måde at administrere på, så folk får mulighed for at få deres forhold bragt i orden uden at stå uden tag over hovedet og uden trussel om bål og brand. Det vil i øvrigt sætte gang i ejendomsmarkedet, når alle disse mennesker skal ud og finde et andet sted at bo i løbet af et par år, og der vil stik imod argumentationen i bemærkningerne til loven blive et større udbud af sommerhuse til leje og større ferieværdi i sommerhusområderne.

Men vigtigt for os er, at kommunerne må have ministeriernes opbakning til at behandle folk menneskeligt, for det er væsentligt. Vi kan derimod ikke anbefale lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Der var en sætning af hr. Ole M. Nielsen, der virkede meget forbløffende. Hr. Ole M. Nielsen var inde på spørgsmålet om, at man, som jeg nævnte det tidligere, den 6. juni 1991 havde givet pensionister mulighed for at bo i deres sommerhuse hele året, og sagde, at det ikke var særlig klogt at give pensionister tilladelse til helårsbeboelse.

Det både skuffer og forundrer mig. Mange ældre mennesker har i deres erhvervsaktive alder slidt og slæbt og måske boet i en eller anden lille lejlighed og forsøgt at vedligeholde og udbygge et lille fritidshus eller et lille sommerhus. Som jeg sagde, var vi stolte af, at vi fik mulighed for at give pensionisterne og de mennesker, der har en eller anden form for fysisk handicap, en mulighed for helårsbeboelse.

Jeg vil da godt på foranledning af hr. Ole M. Niensens sætning om, at det ikke var særlig klogt, direkte spørge: Betyder det, at Kristeligt Folkeparti, hvis det får mulighed for det, vil afskaffe pensionisters ret til at bo hele året i sommerhuse, når de har ejet dem i 8 år, sådan som vi fik det indført i 1991?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg sagde ikke, at det ikke var særlig klogt; jeg sagde, at det muligvis ikke var særlig klogt. Det står der i mit manuskript, og jeg tror også, jeg brugte den formulering. Jeg mener nemlig, at det er en tvivlsom sag, og at det var lidt af en hovsaløsning, man lavede på det tidspunkt, hvor man faldt for populariteten, folkeligheden, eller hvad det nu var. Man kan så heller ikke afskaffe det igen, og det er jo problemet ved at gennemføre tingene sådan hu hej vilde dyr, som fru Sonja Albrink var inde på.

Hvis vi skal sige ja til det forslag, vi bliver præsenteret for her i dag, kræver det meget, meget mere, end vi kan gøre på de sidste 3 uger af folketingssamlingen, og det mener jeg faktisk er det væsentlige i det. Det er utrolig svært at begynde at pille ved sådan noget som det her.

Miljøministeren (Svend Auken):

Der er ingen tvivl om, at der er en vis menneskelig styrke i det, hr. Jens Jørgensen siger, men reglen har rent faktisk givet anledning til ganske store problemer, og kommunerne har jo gjort opmærksom på, at det i sig selv har gjort sommerhuslovgivningen meget vanskelig at administrere.

Derfor tror jeg, at hr. Ole M. Nielsen, uden at jeg skal gøre mig til hans advokat, skal se det ud fra det synspunkt, at en gang imellem handler man ud fra nogle medmenneskelige synspunkter, som er absolut velbegrundede, uden måske i tilstrækkelig grad at gøre sig